

10. 04. 2018.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Масарикова број 2
10 Ст бр. 219/2017
Дана, 04.04.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ и то стечајни судија Никола Ивчевски, поступајући по предлогу предлагача Дејана Илића из Београда, ул.Димитрија Котуровића бр. 23, кога заступа Јасмина М. Којић – Павловић, адвокат из Београда, ул. Мајке Јевросиме бр. 44/4 и Горана Лабана, ПР из Београда, ул. Жарка Вуковића Пуцара бр. 15/8/32, за покретање поступка стечаја над дужником Компанија за телекомуникационе системе и уређаје PUPIN TELECOM A.D., Земун, ул. Батајнички друм бр.23, МБ 07026587, ПИБ 100011485, кога заступа Жељана Кузмановић адвокат из Београда, ул.Сарајевска 11, на рочишту одржаном дана 02.04.2018. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I – ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог Дејана Илића из Београда за отварање стечаја над PUPIN TELECOM A.D., Земун.

II – ОДБИЈА СЕ предлог Горана Лабана ПР из Београда за отварање стечаја над PUPIN TELECOM A.D., Земун.

Образложење

Дана 02.11.2017.године поверилац Дејана Илића из Београда поднео је овом суду предлог за покретање стечајног поступка над PUPIN TELECOM A.D., Земун, због непоступања по усвојеном плану реорганизације. У предлогу је навео да је решењем Привредног суда у Београду Ст 169/14 од 25.05.2015.године потврђено усвајање у напред припремљеног Плана реорганизације, који је поднео Пупин Телеком АД. Планом је било предвиђено да се повериоци из прве класе намире у потпуности пре почетка примене Плана, а повериоци из друге, треће, четврте и шесте класе у једнаким ратама у периоду од 48 месеци, а након грејс периода од 12 месеци, док ће се повериоци из пете класе намирити по истеку грејс периода од 24 месеца, а отплата ће бити у ратама по 60 месеци. Потраживање предлагача Дејана Илића је било сврстано у четврту класу и укупно је износило 712.309,00.динара.

Дужник је дана 12.10.2017.године доставио извештај Горану Лабану, стручном лицу које је пратило спровођење Плана, у коме су наведене све

неизмирене обавезе, како оне из плана тако и текуће обавезе доспеле након усвајања Плана. Према овом извештају на дан 11.10.2017.године текуће обавезе износе око 28 милиона динара, а обавезе по УППР-у износе преко 190 милиона динара, а само је прва класа (нето минималне зараде у последњих 12 месеци) намирена и то 13.11.2015.године. Поред тога, рачун дужника је у блокади 921 дан у износу од 12.103.134,19 динара.

Поступајући по предлогу Суд је донео решење Ст 219/17 од 03.11.2017.г. којим је покренуо претходни стечајни поступак.

У даљем току поступка предлагач је у поднесцима и на рочиштима навео да је требало одредити мере обезбеђења ради спречавања штете за повериоце, јер је дужник огласио продају свог пословног објекта путем јавне лицитације. Предлагач сматра да није на законом прописан начин донета Одлука о таквој продаји, која представља располагање имовином велике вредности. Одлуку је требало да донесе скупштина акционара, што није учињено, већ надзорни одбор који је нелегитиман јер је још 2016 године истакао мандат члановима надзорног одбора а указао је да у периоду док је он био директор дужника није могао бити извршен избор нових чланова јер на заказаним скупштинама акциона није било кворума. Оспорио је и уредност пуномоћја једног од акционара на скупштини од 27.10.2017.године – Привредног друштва СЦ Тендер СА из Темишвара у Румунији.

Предлог за покретања стечаја над Пупин Телеком АД поднео је дана 26.02.2018.године и Горан Лабан ПР из Београда. У свом предлогу је навео да је од стране предлагача Плана реорганизације био именован за независно стручно лице које ће пратити спровођење Плана у интересу свих поверилаца. У складу са Планом је и закључио уговор по вршењу надзора над извршењем плана дана 26.10.2015.године и извештавао је повериоце да се План не поштује. Нису извршаване ни обавезе према њему, остале су неизмирене обавезе у износу од 2.272.477,10 динара, о чему је као доказ доставио спецификацију дуговања на дан 31.01.2018.г. и месечне фактуре. Како је рачун дужника у дужој блокади, 583 дана непрекидно још од 22.07.2016.године, предложио је да се покрене поступак стечаја.

Суд је решењем од 09.03.2018.године спојио ради заједничког расправљања стечајне предмете по предлогу Дејана Илића и Горана Лабана, па се списи предмета по оба предлога сада воде под бројем Ст 219/17.

Дужник се о предлозима изјаснио наводећи да је предлагач Дејан Илић био генерални директор дужника управо у периоду након усвајања Плана реорганизације, те је добрим делом и одговоран што План није уредно извршаван. Тек након његове оставке започето је са продајом објеката, што је било предвиђено већ самим Планом. Поднета је и кривична пријава против њега јер није спроводио одлуке надзорног одбора, намерно је желео да изазове стечај и омогући појединим лицима стицање имовинске користи издавањем обрачунских листића за зараде у пуном износу и ако нису имали пун фонд радних часова. Лице задужено за контролу спровођења плана, Горан Лабан је подносио редовно месечне извештаје и извештавао да нема промена у пословању дужника, да би након тога и он поднео предлог за покретање стечајног поступка и ако о томе није обавестио дужника нити је изнео своје разлоге за то. Напоменуто је да је Горан Лабан и раније, у октобру 2017.године поднео предлог за покретање стечаја, који је Привредни суд у Београду одбацио.

Дужник је у току претходног стечајног поступка доставио доказе да је предлагачу Дејану Илићу извршена исплата потраживања утврђеног планом, које је доспело за наплату у складу са Планом, али је предлагач у току поступка одбио ове исплате јер су извршене са рачуна трећег лица и није знао на шта се тачно односе.

Након одржаних рочишта за расправљање о постојању стечајног разлога од 28.02.2018.г. и 02.04.2018.године, суд је након увида у приложене доказе и изјаве странака и других заинтересованих лица донео одлуку као у изреци овог решења.

Предлагач Дејан Илић јесте активно легитимисан за подношење предлога за покретање стечајног поступка јер је један од поверилаца који су обухваћени планом реорганизације и то у класи четири-необезбеђени повериоци. Међутим, у току претходног стечајног поступка дужник је пружио доказе да су предлагачу након подношења предлога вршене исплате утврђеног потраживања, те да му је преко Привредног друштва Пупин Телеком ТПО ДОО из Земуна исплаћен износ потраживања који је према Плану доспео. Према чл.296 ст 1 и 2 ЗОО обавезу може испунити не само дужник него и треће лице. Поверилац је дужан примити испуњење од сваког лица који има неки правни интерес да обавеза буде испуњена, чак и кад се дужник противи том испуњењу. У конкретном случају треће лице које је обавезу испунило је једно од зависних друштава Пупин Телекома, које свакако има правни интерес да ова обавеза буде испуњена. Стога је по становишту Суда предлагач неосновано одбио ове уплате и налази се у поверилачкој доцњи у смислу чл.325 ЗОО. У изводу текућег рачуна Банка Интеза, који је достављен као доказ о плаћању наведено је да се исплате односе на зараде и друга примања запослених-исплата по УППР-у, па је јасно која је била сврха тих уплата. У уговору који је предлагач закључио са дужником када је постао генерални директор дана 31.08.2015.године, се у чл. 3 наводи да је засновао радни однос код дужника 01.12.2010.године, па се уплате и његово потраживање из Плана реорганизације очигледно односе на приходе по Закону о раду настале у периоду од дана заснивања радног односа па до усвајања плана.

Како предлагач Дејан Илић више нема правни интерес за покретање стечајног поступка, јер су његова доспела потраживања према дужнику измирена, то је његов предлог морао бити одбачен.

У погледу предлога Горана Лабана, који је био именован за стручно лице задужено за праћење спровођења усвојеног Плана суд је утврдио да је ово лице већ раније подносило захтев за покретање стечајног поступка због не поступања по Плану реорганизације. Његов предлог је био одбачен решењем Привредног суда у Београду Ст 199/17 од 26.10.2017.године, јер он није поверилац из Плана реорганизације, па није овлашћен да из тог разлога подноси предлог. У новом предлогу од 26.02.2018.године исти предлагач се позвао и на одредбу чл.173. Закона о стечају, која се односи на непоступање по Плану, али је указао и на блокаду рачуна дужника и на то да му је потраживање по основу накнаде за вршење надзора није измирено у целости. Због тога је суд његов предлог ценио по правилима о покретању стечаја због трајније неспособности плаћања у смислу чл.11. Закона о стечају.

Предлагач је са дужником дана 26.10.2015.године закључио Уговор о вршењу надзора над извршењем Плана реорганизације стечајног дужника и

уговорена је месечна накнада од 1.000. евра. Према спецификацији коју је сачинио предлагач плаћене су му фактуре од новембра 2015 до априла 2016.године, а касније само део фактура за децембар 2016 и јануар 2017 године. Као доказе је приложио и фактуре које је издавао, али без доказа да их је дужник примио.

Дужник је као доказ између осталог доставио и месечне извештаје које је сачињавао Горан Лабан . Током целе 2016.године и 2017.године у сваком од извештаја независног стручног лица, који су и објављени на сајту дужника и јавно доступни , било је наведено да у одговарајућем месецу није било пословних промена од значаја за План реорганизације. За јануар 2016 године је било наведено да је извештај сачињен на основу обавештења тадашњег директора Дејана Илића, које је приложено као доказ. Након тога нема доказа да је директор обавештавао Горана Лабана о променама и евентуалним проблемима у току спровођења Плана. Тек након што је поднео предлога за покретање стечаја поступка, Горан Лабан је поднео извештај у коме је навео да постоје разлози за покретање стечаја.

У судској пракси су врло ретки и крајње неуобичајени случајеви да предлог за покретање стечаја поднесу бивши директор дужника, који је био законски заступник у периоду када је План реорганизације требао да се спроводи, односно лице које је било задужено да прати спровођење плана. И једном и другом предлагачу није могло остати непознато да су се појавили проблеми у спровођењу плана, пре свега да се није приступило продаји дела непокретне имовине дужника иако је то изричито било предвиђено планом. Дужник је требао да у року од 15 дана од дана правоснажности огласи продају у два тиражна дневна листа и позове заинтересоване купце да доставе понуде. Са овом продајом се започело тек након што је предлагач Дејан Илић престао да буде директор и продат је један пословни објекат а у току је продаја другог објекта – Хале Телекомуникација у Земун Пољу. Ову продају је требало да организује још Дејан Илић у периоду када је био генерални директор, а Горан Лабан је на то требао да му укаже у поступку контроле и надзора. Не могу се прихватити наводи предлагача да је претходно требало скупштина друштва да донесе Одлуку о располагању имовине велике вредности. Продаја ове имовине предвиђена је самим Планом реорганизације, чије је усвајање потврђеном решењем Привредног суда у Београду од 25.05.2015.године. Овакав План представља извршну исправу, као и свака друга судска одлука, па се мора извршавати у оним роковима који су планом предвиђени. И код најједноставније пресуде, где се тужени обавезује да плати 1.000. динара, плаћање се мора извршити у законском року од 8 дана , без потребе за било каквом одлуком органа управљања туженог да ли да се плаћање врши или да се не врши. У том смислу су оба предлагача делимично допринела да план не буде уредно испуњаван. Из наведених разлога не могу се прихватити наводи Дејана Илића да би требало одредити мере обезбеђења забране продаје имовине дужника јер дужник продаје управо ону имовину која је Планом и предвиђена за продају и у томе не постоји никакво кршење Закона ни оштећење поверилаца. Предлагач је на рочишту навео да сумња у то да ће новац од продаје бити исплаћен повериоцима, али то је његово мишљење које није поткрепљено доказима и по оцени суда више је резултат неког сукоба између предлагача и садашњих органа управљања и запослених код дужника него реалне процене.

Такође, и једном и другом предлагачу није могао остати непозната чињеница да је рачун дужника био блокиран дана 22.07.2016.године. У питању је јавна евиденција, доступна свим заинтересованим лицима на сајту НБС, а није ни могуће да генералном директору остане непозната чињеница да је рачун његове фирме у блокади. И један и други предлагач су уз предлог за покретање стечаја доставили као доказ управо извод са сајта НБС. Међутим, Горан Лабан као стручно лице задужено за надзор над спровођењем Плана и након годину и по дана од блокаде није у својим месечним извештајима указао на ову чињеницу, која је свакако од битног значаја за спровођење плана. Напротив у сваком месечном извештају наводи се само једна једина реченица-“да није било пословних промена од значаја“. Нема доказа да је било какве друге радње Горан Лабан као стручно лице предузимао током целог трајања његовог уговора са дужником. Чак је и извештај о стању дуговања дужника Горан Лабан у октобру 2017 године прибавио од новог директора дужника Јосипа Богића и доставио да предлагачу Дејану Илићу, који је само неколико дана раније престао да буде директор и из неког разлога није могао сам раније да прибави те исте податке. Овакве радње независног стручног лица свакако не оправдавају плаћање уговорене накнаде од 1.000 евра месечно јер би се радили о огромној несразмери узајамних давања.

Горан Лабан није образложио ни какав је његов правни и економски интерес да подноси предлог за покретање стечаја. Ово стога што он није један од поверилаца обухваћени планом реорганизације, већ је његово потраживање настало накнадно. У случају отварања стечаја дошло би до сразмерног намирења свих поверилаца, без обзира на тренутак настанка потраживања, па би овакав начин намирења за њега вероватно био неповољан. Поред тога сви повериоци обухваћени планом морају да поштују плаћање на рате, нису у могућности да наплате целокупно своје потраживање пре истека рокова из плана, док предлагач не би имао то ограничење, па би за њега повољнија била наплата у извршном поступку, без обзира на колико реално износи његово потраживање.

Чињеница да предлагач Горан Лабан није уредно извршавао своје обавезе предвиђене Планом реорганизације и Уговором о вршењу надзора, указује да је поступао несавесно. Његова обавеза је била, пре свих других лица, да благовремено укаже на све проблеме који би се појавили у спровођењу плана, што он није учинио. Напротив, сам је поднео предлог за покретање стечаја без претходног обавештења дужника и других поверилаца о било каквим проблемима у спровођењу Плана. Такође, предлагач се током претходног стечајног поступка појавио само на рочишту од 28.02.2018.године на коме се понашао доста оштро и није се изјашњавао ни о једној нејасној чињеници које је суд напред навео у образложењу, већ је само обавестио суд да је и он поднео предлог за стечај. На наредном рочишту од 02.04.2018.године се није појавио, очигледно да би избегао давања одговора на ова питања.

Подношење предлога за покретања стечаја од стране Горана Лабана по оцени суда имало је за циљ да се изврши притисак на дужника, да се припрети отварањем стечаја, како би му се исплатила уговорена месечна накнада. Други мотив који се може уочити код оба предлагача, јесте да нису задовољни чињеницом што дужник врши продају непокретне имовине, на шта је обавезан Планом реорганизације, те да желе да спрече такву продају отварањем стечајног

поступка. Међутим циљ стечаја је нешто друго, а то је најповољније колективно намирење стечајних поверилаца. Разлози због којих су ова два предлагача поднела предлог за стечај немају везе са законским циљем стечаја.

Имајући у виду да предлог Горана Лабана има елементе располагања који су у супротности са принудним прописима, јавним поретком, правилима морала и добрим обичајима, у смислу чл.3 ст.3 Закона о парничном поступку који се по чл.7 Закона о стечају сходно примењује и у стечајном поступку, те да суд не сме дозволити таква располагања, суд је предлог Горана Лабана одбио.

Из горе наведених разлога је одлучено као у изреци овог решења.

Након подношења предлога од стране Дејана Илића и Горана Лабана у поступку су се појавили и други повериоци, који су изјавили да се придружују предлагачу Дејану Илићу. Након што им је суд закључцима наложио да своје предлоге уреде, повериоци Марко Зорнић, Саша Петровић и Никола Миленковић су доставили уредне предлоге, које је суд проследио дужнику. Како због кратког времена дужник није био у могућности да се до рочишта 02.04.2018.г. изјасни о овим предлозима, а у случају да предлог Дејана Илића буде правноснажно одбачен, што би изазвало потребу поновног предујмљивања трошкова поступка, суд је на рочишту одлучио да ће по предлозима ових предлагача бити одлучено накнадно, по правноснажности овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте Привредном апелационом суду у Београду а преко овог Суда.

Судија,

Никола Ивчевски
за тачност отправака оверава